

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Stev. 76.

New York, 21. decembra 1898.

Leto VI.

Božic.

Božič nas vodi k miru in spravi
Kjer vlada zavist in sovraštvo,
Tam nenajde vere prave
Prazne besede in lečinstvo.

Božič! Ali se nahaja kak človek, kteri bi se čudodelnemu vtisu te besede zamogel odtegniti? Zelo težko! Lepi so naši trije kršanski prazniki, veseli, blaženi in donšajoči nam milosti! Ali kljubu temu so med seboj različni: binčnosti so prazniki veselja; velika noč je praznik izvršenega upanja in božič nam predstavlja ljubezen in mir. Kdor božične praznike v pravilnem smislu tolmači v srce segajočej posvečenosti, temu se dozdeva kakor bi sam in z njim vsi ljudje danes boljše postali, kakor bi notranje vezi človeštva bolj skupaj vezale med seboj in boljimi vzgledi.

Premišljajmo pozdrav, kteri je nam znan po legendi, ko je angelj z neba doli zaklical: ta obsega vse, česar človek potrebuje ako mu v viharnem življenju preti propad, v njem najde zopet pota k vzvišenemu življenju. „Slava Bogu v višavah!“ Svest sem si, da bi v nobenem letnem času drage čitalce tako ne vzpodbudil s pozorom na angeljski pozdrav na sveti večer, nego ravno ob tem času. Toda o božiču vsakdo čuti, bodisi veroizpovedanja kter-gakoli hoče, da nek skrivnosten čudež vpliva na njegov duh in srca, ter nas vse povzdiguje nad zemljsko bitje in nehanje. Čustvo je tu, tukaj čisto, tam nezavedno in resnično! mi se nemamo tega sramovati! Ako na sveti večer povsodi vidimo lučice ob jeslicah ali na božičnem drevescu, ako se v tihej noči ozremo proti nebu obsejanem s tisočeriimi miglajočimi zvezdicami, ako se v duhu nazaj ozremo, daleč nazaj, se spominjamo božičnih praznikov v ljubej starej domovini, v hiši svojih preljubih starišev, kako smo z veselimi srcem šli k polnočnici in tam z drugim vred radosti rekli: „Slava Bogu na višavah! Gospod je rojen!“ — Potem čutimo globoko v srcu: „Na svetu se nahaja nekaj vzvišenega nego vse trpljenje, bolečine in veselje.“ Potem zatise nemo oči pred svetlo lučjo novejšje dobe, pred vsemi znanstvenimi preiskavami in družinskimi nauki, kteri nas še niso srečne storili. Kakor bi zrl v pravele žarke solnca, se ohretno proč in raje zremo v nočno nebo z mirnimi pogledi v zvezdice — manj ljudi, toda več miru! In tega čustva se ne more nihče obraniti na sveti večer, na večer spomina rojstva Nazarencal! Vojak daleč od doma na straži, mornar na razburkanem morju, zločinec v samotnej celici, mož in oče v sredini ljube družine, vsi čutijo posvečenje in pusté tudi dobro vplivati na radostno srce. In glo-poko sočutje nas navdaja pri mislih, da se vendar še nahajajo zatemelni in brezčutni ljudje, kteri bi celo na sveti večer ne zamogli z nami red veselega srca zapeti lahke medije božičnih pesmi; da ne bi z drugimi ljudmi pripognili kolena s častvom: Ti nisi nič, nekaj vzvišenega mora biti nad nami, da tako čudežno združuje najrazličnejše elemente vsega sveta, ter vsi danes kličejo: „Slava Bogu na višavah!“

„Mir ljudem na zemlji!“ Samo vera ne zadostuje, da bi vsakdanji človek postal tudi idealni človek, mora biti na podlagi, na katero se vedno dalje zidamo. Ali se ne čutimo ob božičnih praznikih bolj približane drugim ljudem, ali ne navdaja naša želja po miru in prijateljstvu, ali ne navdaja naša želja po miru in prijateljstvu, ali ne zgine vsa strast, zavist v človeku in gar srce se ni popolnoma pokvar-

jeno; povrniti se ima mir kjer se je skalil. Ali ne vidimo pri luči svečic raz božičnih dreves našo srd in razprtije ničeve, zlobne? Kdo od nas misli na sveti večer se ošabno povzdigovati nad drugimi, nad otroci jednega očeta? Kdo bi sebično druge ožemal, kdo bi tožil in sodil, ali pretehtaval kje bi odnesel moralčno ali materijelno zmago nad drugim! Srčno bi morali obzalovati takega človeka, kterega čustvo bi bilo popolnoma otrpnelo tajnemu vplivu božičnih praznikov ter da bi tak človek prav nič ne pripomogel k izpolnitvi angeljevega pozdrava: Mir ljudem na zemlji!

„Kteri so dobre volje!“ Razveseljevanje, napraviti srečne! bi se ta stavek glasil v modernem izrazu. V malih družinskih krogih se napravi kar je le mogoče! Po več tednov so hranili, premišljevali, delali, da bi z veselimi srcem in zadovoljnim obrazom sedeli poleg jalic ali okolu božičnega drevesca. Ali oba prva dela angeljskega pozdrava kažeta nato, da naša pristopnost, naša dolžnost osrečevanja še nejenja v našem malem krogu ali širnej družini. Mi bi morali imeti zmoglost in polno veselje pomagati in vse storiti kjerkoli vemo za bivališča, kamor se ne sije žarek svetega večera, kjer je osoda še grozna, kjer ni prižgane nobene luči! Vsakdo naj pripomore pri tem, toda brez ošabnosti, brez povzdigovanja, iz notranje neovrne potrebe. Ogorčenost, maščevanje in zavist niso nikakor ugodna tla za vero, upanje in ljubezen, pomagajmo one zmanjševati, zatreti in prižgimo z božično svečo tudi njim v srca luč idealizma!

Nesrečniki, kterim dobrohotni ljudje dajo roko v pomoč — tudi ti naj opusté sovraštvo, saj podvojuje in le pomnožuje nesrečo, saj nesreči se je težko ogniti, gotovo pa obišče vsaj najmanj jedenkrat vsacega človeka, bodisi na ta ali drugi način. Ne smejo se z jezo obrniti od onih, kteri imajo dobro menje, kaj pa hočejo drugzega storiti nego pomagati in hočejo z svojimi sredstvi pomagati? Posamezni nemorejo preurediti svetovni red, ako je še tako pomanjkljiv! Človeštvo ima tudi zmoglost in meje, da tudi za one lahko kaj stori, kteri so ubogi in preganjani. Pridi ljubi mir tudi v nejširomašnejšo kočjo, tudi po najbolj temni noči mora nastopiti jutro in posijati zlato solnce! —

Božični prazniki so tudi prazniki spomina. Ali je najti človeka na svetu, kteri se ne bi na sveti večer bodisi v krogu svoje družine, med znanci in prijatelji ali v samotni, v duhu ne spominjal na svojo mladost, na svoje ljube stariše, kteri so mogoče že davno odšli k poslednjemu počitku, ali se res ne spominja vsakdo one rajske dobe? In pri tem mu navdaja srce blažena misel. Olepšajmo tudi mi te praznike našim malim, da bodo ti nekdanj z sočutjem in s častnim spominom mislili o božiču na domačo hišo, hišo očeta, kakor to mi danes storimo!

Zalibog, da premnogo očetov ali mater to neskaljeno veselje otrok prenizko ceni in s tem tudi otrokom odjemlje plemenito čustvo do vsega višjega. Marsikako otrpnelo srce, se je omeščalo, marsikako zgubljena ovca je vsled enacih spominov prišla na pravo pot. To naj bode vsem vodilo! Napravimo našim otrokom blag spomin. Praznujmo božične praznike na star slovensk način in pridobimo tudi naše otroke, akoravno med tujim svetom, da saj ohranijo spomin na naše šego. Spomin na božične praznike jih bode povsedil spremljal in hvaležni nam bodo ostali. — Tebi pa dragi čitalec in čitalka pa voši pisalec teh vrst: Vesele in srečne božične praznike!

Nasa nova vojaška država.

Ker se vedno bolj bližamo času, ko postanejo Zjed. države vojaška država, se že malo splača nekoliko vrst napisati, kako se nam bode militarizem prilagel. Ker vendar nemore nihče misliti, da bode vsa zadeva že odpravljena z izvršenjem tisoče in tisoče več vojakov, nego smo jih dosedaj imeli, potem pa ostane lepo vse pri starem, bodisi naše javno ali družinsko življenje.

Pustimo zasedaj mornarico in vse kar je z njo v zvezi na strani in omejimo se s premišljevanjem glédé pomnoženja armade na kopnem. Zasedaj naj se baje naša stalna armada na kopnem pomnoži na sto tisoč. Toda že naštevaje posameznih vojnih oddelkov in njih uporaba, kakor se razgovarjajo v kongresu, nam pojasnujejo prav jasno, da štirikratno pomnoženje naše sedanje vojne moči mogoče že v pričetku, na vsak način pa za dalj časa ne bode odgovarjalo položaju. Po sedanjih načrtih naj bi 50.000 mož zasedlo Kubo, 25.000 Filipine in 6000 mož Porto Rico, toraj bi za obširno Zjed. države ostalo samo 19.000 mož. Ako tudi že sprejmemo, da na Kubi ne izbruhne nikala prava vstaja proti vladi Zjed. držav, — akoravno vsled smrti Garcie, kteri je že večkrat igral čudne vloge in tudi sedaj vstopil v ameriškansko službo zasedanja, med drugimi odličnimi možni na Kubi pa ni najti nobenega prijatelja Zjed. držav, — zato pa je potreba premisliti, da se na otoku nahajajo razni sovražni elementi, kteri se vedno kaj radi med seboj pretepajo, zato bomo že morali imeti lepo število vojakov tam v krotenje teh. Ako nadalje še pomislimo, da bodo naši vojni oddelki na teh treh ugrabljenih deželah imeli vedno mnogo bolnikov, računajmo saj toliko kolikor so jih imeli Španci, toraj 25 odstotkov, toraj ne bode zadostovalo za Kubo proračunana svota. Nikakor pa ne bode zadostovalo za Filipine odmenjeno število vojakov. Tam bomo, kakor vsa za umenja kažejo, vedno imeli se boriti z upori in sicer z upori, kterih korenine se nahajajo med prebivalstvom nekako 10 milijonov duš. Krvave bitke, ktere so imeli prestati Španci, kakor tudi istina, da so vstahi vjeli 10.000 Špancev, nam daje pač dovolj poverda, da ne smemo teh prenizko ceniti, ali celo prezirati. Skoraj bi smeli se zagotovostjo zatrjevati, da nas bodo Filipine v teku dveh let po njih formalnem prevzetju, veljale 50.000 vojakov. Dalje, da 19.000 mož za obširno Zjed. države za ktere smo že dosedaj potrebovali 25.000 mož, ne bode zadostovalo, nam pa ni potreba nadalje razmotrivati. Že samo posadke naših primorskih utrdb, od kterih jih uprav sedaj še več grade, druge pa razširjajo, bodo zahtevale mnogo višje število vojakov nego popreje. Ako vse skupaj vpoštevamo se bode kmalu pokazalo, da bomo potrebovali armado 120.000 do 150.000 mož, da bomo zamogli saj deloma zadostovati zahtevam.

Zvedenci vojaških zadev so pred osekem kongresa navedli stroške za vzdrževanje in plačo vojakov povprečno — s častniki vred — po po \$1000 na moža. Ako toraj kot pravo podlago sprejmemo, da so skupni stroški za vojni oddelk že pred vojno znašali nad 50 milijonov, zato lahko prav z mirnim srcem pričakujemo, da bode vojni proračun imel na leto 200 milijonov potrebnosti; a poudarjati moramo, da v tej svoti ni vpošteta mornarica, niti pokojnina. To pa velja skoraj ravno dva k r a t toliko kakor vsa nemška armada s pol mili-

jona vojaki v mirovnem času. Pa kaj, saj imamo v Ameriki dovolj denarja, ako ga pa ne bode, ga bodo morali že delavci dati.

Na pomnoženje pokojnine v nove vojaške državi smemo pa le gnujusom misliti. Naš pokojninski proračun zahteva sedaj, 33 let po sklepu meščanske vojne, na leto 145 milijonov. Ako bomo imeli recimo okroglih 100.000 mož v tropičnih deželah, in poudarjamo, da ako tudi ne bode nijedne rabuke, bode umrljivost tako velika kakor vedno vojevanje. Nasledke za pokojninsko listino si pa lahko predstavimo in že vidimo kisle obraze dokoplačevalcev.

Tako daleč smo v poštev jemali samo direktne težnje, ktere bode moralo prenašati prebivalstvo Unije — samo armado na kopnem upoštevši. Mi smo pa pri tem se mnenja, da nismo stavili visok proračun, pač pa le zmernega. Kak vpliv na naše razmere pa bode imela velika stalna armada, ktera je sedaj neizogibljiva, se bomo pa že še bavili kasneje v člankih. Ali že danes moramo poudariti, da bode poslednje veliko bolj važno nego samo denarno vprašanje.

O položaju na Kubi in na Filipinah.

Bolest Monterosa.

London, 17. dec. Montero Rios, predsednik španske mirovne komisije, je rekel danes v pogovoru z Blowitzem: Španija je zgubila vse, le svoje časti ne in ta tolažba jej ostane. Že prejšemo vedeli, da imamo opraviti z neobzirnimi nasprotnikom, kteri bode skušal, kolikor le mogoče pridobiti iz svoje zmage. Amerika je še mlad narod, kteri ni še doživel nikakega poraza, toda v teku časa mu tudi to ne bode ostalo prihranjeno, kakor drugim narodom ni, in potem se bode učil tudi pripoznavati pravice premaganih.

McKinley je odstop Filipin prisilil, toda osvojeje se sedaj niso in stalo bode Zjed. države še mnogo žrtev predno bode zamogle izvrševati svojo oblast. Prebivalci večjih otokov Mindanaa in Luzona so hrabri vojaki, upirali se bodo Amerikancem z vsilo in trajalo bode še dolgo predno bodo podvrženi.

Najbolj ga boli to, da so skušali izpodkopati njeno čast, ko je zgubilo poslednje brodogve in vsa kolonialna posestva. Dne 1. decembra je mirovnej komisiji predlagal, imenovati tehnično komisijo, ktera bi razdajala „Maine“ preiskovala. Predlagal je Amerika naj izvoli jednega Amerikanca, jednega Angleža in jednega Francoza, Španci pa jednega Španca, Angleža in Francoza, obe deželi pa naj bi izvolili jednega Nemca za zvedenca. Ta komisija naj bi preiskovala, ako je Španija kaj kriva katastrofe od „Maine“. Ako bi komisija v tem smislu razsodila, potem hoče Španija, ameriškansko zastavo pozdravljati in stroške plačati. Ako bi pa razsodila, da je Španija nedolžna, potem naj pi predsednik McKinley senatu predložil poročilo, češ španska čast je neomadeževana in bila krivo obdolžena, da je dolžnosti gostoljubja prelomila, ker je ptujo ladijo v svojem pristanišču razdejala. Ta predlog so morali brezdvomno v Washington poročati. Dne 5. decembra je izdal McKinley svoje poročilo, v kterem predloga ni omenil, pač pa, da je bila razštrleba „Maine“ sumljiv dogodek, 6. decembra so potem Amerikanci

španski predlog ovrgli. To je Špance najbolj vžalilo. Španci imajo res velike napake, tuda njihovo čast visoko cenijo, in tej je bil prizadet smrtni udarec. Španija bode sedaj skušala svoj narodni obstanek na novo zgraditi. K sreči stoji na celu dežele žena, ktera je srčna in za vsako žrtev pripravljena. Don Carlos sam ni karlist, kajti predolgo je živel v naprednih deželah, karlističnega mišljenja je le duhovenstvo, ktero sanjari o razmerah, ktere se dandanes več uresičti ne moreje ker so tempi pasati. Morda se potem, ko nastopi mladi kralj vlado prične boljša doba za nesrečno Španijo“.

Zopet pretep v Havani.

Havana, 17. dec. V Esquina Tejas, ob meji predmestja Cerro se je zopet pojavil pretep med Kubanci in Španci, v kterega so bili baje tudi Amerikanci zapleteni. Kakor pravijo, je bilo nekaj Kubancev umorjenih.

Zakaj tako pozno.

Washington, 18. dec. Admiral Schleyevo poročilo o vožnjah brzega brodogva od 30. maja pred Santiago, ktero so doslej skrivali, je danes oddelek mornarice obelodanil. V njem se ne nahaja nič novega. Edino važna točka je Schleyeva izjava, zakaj ni takoj odplul proti Santiagu, ko so mu sporočili, da je Cerverovo brodogve v tamošnjeji luki. Dotična točka se glasi: „Na večer 24. maja sem vozil iz Cienfuegos proti iztoku „Maine“, „Iowa“, „Massachusetts“ in „Oregon“ zaporedoma, z „Marblehead“, „Vixen“ in „Eagle“ ob zapnem križu in prmogarsko ladijo „Merrimac“ proti deželi. „Castine“ je ostala v Cienfuegos, da bi poslala „Scorpion“, v Key West, ako bi ga mi ne srečali. Na vožnji v Santiagu sta vihar in dež tako nagajala, da brodogve, vsled nemožnosti „Eagle“, ni moglo prevoziti več nego 7½ do 8½ vrst. Ker nas je to hudo zadrževalo in ker je konečno na „Eagle“ tudi premog pošel, postal sem ladijo v Port Antonio, Jamaica, da tam naloži premog in se potem povrne v Key West.

Dospevi pred Santiago, je primaukvalo brodogvu premoga, premogovka „Merrimac“ pa je vsled neke pokvare pri strojih postala nemožna, zato smo morali poiskati luko, kjer bi bilo možno naložiti premog in pokvarjeno ladijo popraviti.

Pred Santiago smo ugledali ladije „St. Paul“, „Yale“ in „Minneapolis“. Slednja je naznačila, da ima komaj dovolj premoga dospeti v Key West, in da njen stroj ni v redu. „Yale“ je dobila povelje premogovko vleči in ker je bilo le malo upanja premog dobiti, obrnilo se je brodogve zatočno, ko je 24 ur trajalo predno so „Yale“ in „Merrimac“ sigurno zvezali z vrvmi. „St. Paulu“ pa smo naročili, ostati pred Santiago, dokler bi to zaloga premoga dopuščala.

Po 25 milj dolge vožnji postalo je stanje ugodnejše, brodogve se je ustavilo, „Texas“ in „Marblehead“ sta prejele premog od „Merrimaca“, ktero so med tem začasno popravili. Ker je bilo znano, da zamore Sampson, vsako premikanje svražnika skozi Bahama kanal, popreči, nameraval sem z vožnjo proti zatoku skozi Yucatan Passage Havani doseči, ako bi bila namreč ustala potreba sovražnika zadržati.

Ko se bile „Texas“, „Marblehead“ in „Vixen“ zadostno s premogom založene, obrnili smo se nazaj proti Santiagu, kjer smo 28. maja dospeli in luko zaprli. Drugo jutro sem vozil proti uhoda luke ter zapazil vojno ladijo „Cristobal

Colon“, ktera je bila brzkone vsidrana za Cap Smith, istotako dve drugi ladiji od vrste „Viscaya“ ali „Infanta Maria Teresa“ in dve mali torpedovki. Pozneje čez dan smo videli tudi jarbole neke tretje vojne ladije!

General Merritt se je povrnil.

General Wesley Merritt, poveljnik armade na Filipinah in napsled član mirovne komisije v Parizu se je povrnil v Zjed. države. Spremljevala ga je njegova mlada žena, s ktero se je še le nedavno v Londonu poročil. General je povedal marsikaj zanimivega o svojem potovanju okolu sveta. Admirala Deweya ni mogel zadosti pohvaliti, istotako našo armado in njeno tvornost na Filipinah. Ameriškanska mirovna komisija je dovršila izborno delo. V Evropi mislijo splošno, da Amerikanci v diplomaciji Špancem niso kos, toda komisariji so svojo nalogo izvrstno rešili. Gléde posadke na Filipinah je rekel general, da smatra 25 do 30.000 mož zadostnim. Ta armada bi lahko obstala iz polovice domačinov in Špancev, kteri bi radi služili stric Samu.

O Nemcih se je general Merritt britko pritoževal in se med drugim takole izrazil: „Naši prijatelji Nemci napravljali so admiralu Dewey največje zadrege. Obnašali so se nedostojno in skoraj kvarili vso uljudnost. Njihovo obračanje je bilo uprav nesramno, kar izdaja njihova neprijaznost. Prisel sem v Manilo kot vojni governer, ali nemške vojne ladije me niti običajno pozdravile niso, to je vendar zahtevala priprosta uljudnost. Ko je admiral Dewey razpel zvezdoprogati prapor, ga Nemci niso pozdravljali in še le deset dni pozneje se je nemški admiral pripravil k običajnemu obisku.

„V kljub temu so se skušali v Manili bivačiji Nemci izogniti vsakemu javnemu nemiru. Jaz sem le pripustil vojak in znam malo o pomorski etiketi, toda admiral Dewey je bil zelo razkačen, ker se Nemci niso zmenili za moj prihod. Niso nas pozdravljali, pa tudi obiskal me ni admiral pl. Dietrichs, samo Angleži in Japonci so me počastili z običajni obiskom. Jaz si iz tega nisem nič storil, ker sem imel mnogo opraviti, toda admiral Dewey je rekel, da je to sramota in zarobiljen prelóm etikete. Pravil mi je, da so mu Nemci hudo nagajali. Ko smo Manilo osvojili, niso pozdravljali, pa tudi ne, ko smo zvezdoprogati prapor razprostrli na španskih trdnjavah. Še le potem me je nek pomorski kapitan oficijelno obiskal, ko je admiral v

Nase pivo

je poskušano od največje pivovarske akademije v deželi. Mi vemo kako se ima variti.

Zato je

SUPERIOR

STOUT

PIVO najboljšo

Prodaja se povsod

BOSCH BREWERY

LAKE LINDEN

LAKE LINDEN

LAKE LINDEN

LAKE LINDEN

LAKE LINDEN

LAKE LINDEN

LAKE LINDEN

Jugoslavanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNČIČ, Box 266;
Podpredsednik: GEORG KOTČE;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. " ŠTEFAN BANOVEC;
Blagaj.: MATILJA AGNČIČ, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HAJBAN;
JOHN PREŠIRN, Box 286;
JOSEF MANTEL;
vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co.,
Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

ški vojski. Odkritje spomenika se je vršilo z veliko svečanostjo. Najpreje se je v ruski kapelici opravljalo „requiem“ po dovršeni svečanosti pa je bila vojna parada.

Turški časopisi so radi svečanosti zelo razjarjeni, ker jih ista bolestanost spominja na poraz turške armade. Včeraj je veliki knez podal sultanu lastno pismo cara, v katerem ta izraža, da je postal velikega kneza zvezo prijateljstva med Rusijo in Turčijo, še bolj vrditi.

Stokholm, 19. dec. Kralj je zbolel in mora ostati v postelji, toda bolezen kaže ni tako nevarna, da bi se bilo bati za njegovo življenje, tako trdijo namreč zdravniki.

Cairo, 19. dec. Major Marchand je Fashod 11. decembra ostavil. Egipčanski vojski se potem mestec zasledil in izobesili egipčansko in angleško zastavo. Marchand se je obrnil z svojimi ljudmi proti Sobhat reki.

London, 19. dec. Neka brzotjavka in Hankowa pri Yangtse Kiangu, kakih 700 milj od morskoga obrežja pravi, da se francoska ekspedicija pomika po reki navzgor proti Kwelchau. Dalje se poroča, da je neka topničarka dospela že nad Nanking, južne stolice Kitajca, devetdeset milj od ustja reke. Pred kakimi osmimi dnevi je francoski poslanec Gerard v Pekingu pretil Tsung Li Yumenu, da bo francoska ekspedicija prekorajčila mejo, ako Kitajci ne oproste nekoga francoskega misijonarja, ktere ga so puntarji vjeli.

Lima, 19. dec. Severo Fernandez Alonzo, predsednik ljudovlade Boliva se pomika na delu 2500 milj proti stolici La Paz, ktero imajo vstaji v rokah. Ker se slednji pripravljajo na trdovraten bran, bodo brzkone v mestu ali v bližini prišlo do odločilnega boja.

Shanghai, 18. dec. Amerikanci, britiški, japonski in nemški trgovci so po svojih konzulskih vložili vzajemno ugovore, proti razširjanju opesstva, ktero stoji izključno pod francosko vlado, pri svojih postajah v Pekingu. Podadmiral Beresford, zastopnik britiške trgovske zbornice je bil pri skupščini navzoč, ko so bili dotični predlogi sprejeti.

V soboto je došla sem britiška križarka „Johanna“. Kitajci tolmačijo ta dogodek, da Velika Britanija namerava pr. proti francoske zahtevi.

Listek.

Božicno veselje.

I.

Mali deček je stal popolnoma sam v gozdu poleg smreke. — Zbral si je drevesce, otrsel raz njega sneg in z malo sekiri marljivo poskušal deblo presekat. — V košenih rokah je trdo držal sekirico, šibke roke je visoko vzdigoval, da bi bolj močno udaril. — Oh, delo kar ni šlo od rok. — Drevesce je čvrsto stalo kakor proje.

Obupan je pustil pasti sekiro. Razprostrl je svoj plašč po snegu in se na njega vsedel. — Hu, kako je burja dez njega pihala. Mehak sneg je padel raz veje smereka na zemljo in kakor bi drevesca globoko vzdihnola, ko so se znebila težkega tovora.

Mali deček je bil zelo nesrečen, ker ni mogel drevesca posekati. — Ali naj bode vse njegovo veselje pokvarjeno?

Njegovi žepi so bili tako napolnjeni z božičnimi svečicami in slaščicami, da se je že od daleč videlo. Zlate niti, ktere so mu visele iz žepa si lahko opazil, da je seboj posil bogat zaklad. — Ako bi krušna mati to vedela.

Stroga, trda žena je bila krušna mati.

Marsikak božič je moral že ž njo preživeti, ali nikdar mu ni napravila kakega veselja. — Vendor, bilo mu je vsejedno. — Sam si je šel poiskati svoje drevesce v gozdu, vedel je tudi za prostorček, kjer se je popolnoma na skrivnem zelo veseliti zamogel.

Nobena stvar bi ga tako ne razveselila, nego ako bi ga njegova mati z svojim temnim pogledom videla poleg njega.

Sovražil jo je, ker ni njegovo ubogo, mrtvo mater pustila v miru. Pri teh mislih je obrnil deček glavo. Tam za drevjem se nahaja ribnjak. Tam se je njegova mati vtopila, to mu je povedala krušna mati. Njeno truplo pa niso nikdar našli.

Groza ga je obhajala; voda ribnjaka je bila temna, in pripovedovali so o njem, da je tako globok, da se niso nikdar na dno dospeli.

Samo enkrat je bil pri tem ribniku z svojo krušno materjo. Spomladi je bilo, takrat je bil ribnjak pokrit z širokim perjem in belimi cveticami.

Le jeden prostor ob obrežju ni bil zaraščen, tam se je zamogla videti v črno, blagno vodo.

Krušna mati je rekla, da se je tam njegova mati v vodo vrgla. Cvetlice je zaseboj potegnila na dno in sedaj ne bodo več na ono mesto zarastle.

Dečka je zeblo. Skočil je pokonci. Pozno je bilo. Požuriti se mora.

Z vso močjo je še enkrat poskusil drevesce odsekati. Smereka je bila prevelika; nje deblo premočno. Kolikor je tudi po njem tolkel, ni se omajal.

Sedaj je popustil drevo, odločil se je drugo izkati. Res je moralo biti že pozno. Med vršički smereka je videl zahajati sonce, ktero je bilo videti skozi meglo kakor zarača krogla in bi lahko mislil, da je mesec.

Sedaj je sonce zašlo in nad snegom so se vlekle dolge sence. Na drevo tik njega se je vsedel škinkovec. Veselo je žvrgolel. Deček je hitel, tekati sem in tja, a vedno bolj daleč v gozdu zašel.

Sedaj je vendar našel pravo drevo. Tesno mu je bilo pri srcu, ko je opazil kako hitro je noč nastopila — toraj dokler je čul škinkoveca veselo žvrgoleti je hrabro držal — sekal je po drevescu, ktero je naposled vendar padlo na tla. — Zadel ga je brzo na rame in se obrnil proti domu. — Bežal je kolikor so mu le noge in moči dovolile — prišel se je bati — Ali čudno, ko je že nekaj časa hitro hodil, se je še vedno nahajal v gozdu. — Prav tik roči gozda je bilo, kjer je poskušal prvodrevesce odsekati. Orbnol se je — strah ga je spreletel. Gozdu se mu je dozdevalo tako tuj, kakor bi bil danes še le prvič tukaj.

Ni več vedel kje se nahaja. — Gozdu je bil komaj četrt ure od vasi oddaljen. Poslušal je, ako ne bi čul glasove zvonov, kar bi mu naznanilo smer proti vasi. — Ni čul drugega nego žvižganje burje in prav od daleč žvrgolenje škinkovca.

Brez sveta se je obračal na vse strani in poskušal priti na pot. — Drevesa so se mu tako čudna dozdevala, kakor dolge, bele postave, s tresočimi rokami. Nameraval se je ojačiti, češ sneg in tema so navadne stvari, ali kljub temu se je bal. Strah pa je naraščal vedno bolj in bolj, in naposled prišel kar teči ne vedé kam. Povsodi je zadel ob drevesa, tako, da se je ustrašil. Nekdo je sedaj za njim vrgel kepo. Sedaj je bežal prestrašen skozi največjo goščavo. Suhe veje na tleh so pokale pod njegovimi nogami, in vsakokrat se je strahu stresel.

Kdo je hodil vedno okolu njega? Vedno bližje in bližje. Vsa posamezna korak je zamogel čuti.

Bežal je dalje tresoč se na vsem životu.

Hkrati je obstal. Stopil je iz gozda na obširen prostor. — Pred njim se je raztezala temna planjava.

Nemo je zrl okolu sebe. Srce mu je skoraj prenehalo biti. Nahajale se je na z snegom pokritem ribniku. V megli so plavali duhovi nad njim.

Dozdevalo se mu je, kakor bi se počasi proti njemu vlekli, obrnol se je in bežal nazaj v gozdu.

Sedaj je hkrati nekdo krepko držal njegovo drevesce — glasno je vsled strahu zaupil, spustil drevo in padel v sneg.

„Sedaj moram umreti“, mislil si je in roke držal na obrazu.

Črli smenjje težkih kril nad seboj — pri vsakem udarcu je zapihalo mrzlo nad njega — in vedno mrzleje. Nočni roparski ptič ga je hotel umoriti.

Na pol v zavesti je zopet čul kako so v vasi zvonili z vsemi zvonovi. Ali moči so ga zapustile, zvonjenje je bilo od daleč šuti.

Vedno bolj in bolj so utihovali.

II.

Nakrat mu je postalo svetlo pred očmi, kljubu temu, da je roke na njih držal.

Odprl je oči in zopet zaprl — bleščalo se mu je, kakor bi solnce videl.

Vedno in vedno je odpiral oči. Sedaj je videl, da prihaja svetloba od smereka, na katerih so gorele krasne lučice.

Sneg je ležal na drevesih in lesketal v vseh barvah.

Zlate in srebrne niti, tanke kakor sukanece so se vlekle od veje do veje.

Z neba so padali dijamanti in razsvetljevali in se bleketali okolu njega, da je vedno moral oči zapirati.

Vzravnal se je in hodil okolu dreves.

Smeje je premišljeval, da mu je to drevo prouzročilo toliko strahu. Kamor se je obrnil, otvorila se mu je nova ulica, in videl je gozdu razsvitljen do konca.

Koder je šel mimo, odevale so svetlo lučice — tako so lesketale kakor bi bleščale zvezde z neba vzeli in jih pričvrstili med veje.

Sedaj je stal na ribniku. Ni se več bal. Povsodi na obali je stalo drevje z nebrojnimi lučicami in ledena površina se je posebno lesketala.

Mislil je na zlato krono, ktera leži tukaj globoko zdolaj, — saj povedali so mu takoj — in kdor jo bode našel, postane kralj.

Mislil je na svojo ubogo mater, ktera je globoko tukaj spodaj pokopana, nepopisno je pričel hrepeneti po njej.

Ako bi le zamogel videti na dno. Mogoče leži tukaj zdolej pod grmovji mrtva mamica.

Saj so mu vedno pripovedovali, da je ribnik tako globok, da nima dna.

Poleg njega je ležala mala sekira. Vsesled se je na rob jezera in poskušal led presekat. Ne, ni šlo, nič ni izdalo. Pri njegovih udarcih je le par koščekov ledu odletelo po zraku. Popolnoma užaljen je pustil pasti sekiro, vroče, grenke solze so tekale raz nedolžno mladeniško lice.

Te solze so padale na led, in kjer so ga dotaknile, tam se je stopila ledena skorja. Topil se je vedno bolj in voda prikazala, zasvetilo se je kakor bi vse močvirje gorelo.

Deček se je globoko pripognil in gledal v globočino. Globoko — globoko zdolaj se je nahajal gozdu s čudnimi grmovji in drevesi.

In med drevesi so hodile tiho in počasi razne postave. V rokah so nosile baklje in lučice prižigali na drevesih — ravno tako kakor tukaj zgoraj, so tukaj doli svetili.

Potem je videl kako se je pričela jedna teh postav kviško vzdigovati, — počasi višje in vedno višje.

Videl je, kako je nesla v rokah bleščečo krono. Vzdignila je glavo kviško, pogledala ga je in dozdevalo se mu je kakor bi nje blede obraz že tisočkrat videl.

Srce mu je hitreje tolklo, sedaj ga je navdajal strah in zopet bojazen — spoznal jo je — bila je njegova mati.

Stopila je iz vode, smeje k njemu pristopila in mu bleščečo krono na glavo posadila.

Kakor okamenel je stal trenutek pred njo z sklenjenimi rokami kakor pred kako sveto podobo, potem pred njo pokleknil in prijel za nje mokro obleko. „Ostani pri meni, moja ljuba mamica“, zaklical je glasno, „ne zapusti me več.“

Gledala ga je s žalostnim pogledom in zmajala z glavo. Pobožala je z mrzlimi prsti njegovo lice, potem se mu pa počasi iz rok strgala.

On pa je vstal in čvrsto držal nje obleko, ali ona se je vedno bolj in bolj nazaj pomikala, njegova pest je bila prazna.

Velike in preplašene oči je imel na njo obrnjene in jo gledal kako je vedno bolj zginjovala. Odprl je usta, da bi jo poklical, a ni mogel.

Sedaj je razprostrla roke proti njemu in bolesto zaklicala: „Moje ubogo, zapuščeno dete!“

Gledal jo je kako se je potopavala, potem pa pada na sneg.

Temno je postalo pred njegovimi očmi. Vse lučice so vgasnole. Strah ga je zopet navdajal. V zraku so zasumela težka krila. Moj Bog! Ponočna roparska ptica! Omedlel je.

„Halo“, mali deček, ali hočeš tukaj zmzniti?“

Toda roka ga je hudo stresla. Iz steklenice je vliil dečku malo žganja v ustnice.

Deček se je zavedel. Tresel se je, a vedno govoril o materi, o razsvitljenem gozdu, o ribniku in bleščeci kroni.

Skrbno ga je mož vzdignil, bil je lovski pomočnik, kteri je mimogredé čul človeka stokati.

Deček je še govoril in se srečno smijal, med tem, ko ga je lovec nesel v bližnjo vas. Rešen je bil in srečen, da se je na sveti večer z materjo zabaval.

Drobnosti.

Veledušen dar. Vladika Josip Juraj Strossmayer v Djakovu podaril je ljubljanski občini 1000 gld., da dá izvršiti v mestni dvorani sliko, ki bi predstavljala alegorično podobo kako so Slovenci po politični upravi med seboj ločeni in kako so v zvezi s Hrvati po njih idejah itd. — Na predlog odbornika dr. Ivana Tavčarja je občinski svet izrekel najsrčnejšo zahvalo vladiki Strossmayerju, temu vzornemu Slovancu. — Slava mu!

Po dunajskem vzoru. „Slov. Narod“ poroča: Po noči je bila na stolpnem križu šentjakobske cerkve razobešena cesarska zastava. Razobešil jo je gledališki ključarski pomočnik Alojz Ekharth, rojen Dunajčan, 20 let star, pristojen v Greusdorf, v okraju Motlarsdorf na Ogerskem. Ravno o polnoči prišel je Ekharth k stolpu sv. Jakoba cerkve in je zlezal po strelovodni žici kviško. Do križa na stolpu je rabil 40 minut in je moral mej plezanjem osemkrat počivati, ker mu je žica prehudo zarezavala prste. Ko je priplezal do križa, privezal je z angleško vrvice drog z zastavo štirikrat na križ. Zastava je črno-rumena, 6 metrov dolga in 1,80 m. široka in jo je kupil Ekharth sam. Ko je Ekharth pritrdil zastavo in se malo na stolpu oddahnil, podal se je po isti poti nazaj. Ob polu 2. uri po polnoči je prišel s stolpa na Sv. Jakoba trg. Na poti navzdol je tudi moral počivati dvakrat. Da si je bila noč mesečna, ni nihče opazil Ekhartha pri plezanju na stolp. Dejal je sam, da je videl na trgu stražnika patrolirati, kateri pa ga ni opazil na stolpu. Zastavo je razobešil Ekharth v proslavo cesarjevega petdesetletnega vladanja, kar sam ponosno pripoveduje.

Glavni dobitek ljubljanske efektne loterie zadel je trgovski pomočnik Milan Modrič v Petrinji. „Iz hvaležnosti za to nenadejano srečo“ — tako piše županu — „ki mi je došla od bratov Slovencev, pošiljam 200 gld. za ljubljanske mestne uboge, 50 gld. pa, da se izroče onemu, ki je številko moje srečke potegnil.“

Kaznovan na vihanec. Posesnik Ivan Flajnik iz Otoka pri Vinici je prišel k okrajnemu glavarstvu v Črnomlju sedem mladih volkov in zahteval za nje po zakonu določeno talijo v znesku 70 gld. Pri glavarstvu so takoj sumili, da Flajnik mladih volkov ni zasledil na Kranjskem, ampak da jih je dobil na Hrvaškem in jih utihtopil na Kranjsko, da si pri-

Mestna hranilnica ljubljanska. Meseca novembra t.l. vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 684 strank 301.697 gld. 50 kr., 564 strank pa vzdignilo 294.617 gld. 72 kr.

Kresnica v decembru. Pod Rožnikom v Ljubljani je 2. dec. neki ljubljanski gospod vjel — kresnico, kar je pač velika redkost.

Glas iz občinstva. „Slov. Narod“ piše: Previdnost nam narekuje skromno vprašanje: V tobačni tovarni v Ljubljani so imeli delavke na dan pogreba cesarice Elizabete — prosto, a tako, da niso tiste dobile nič plače, ktere niso nič delale. Iz večine ljubljanskih tovarn so prišli delavci v procesijah v stolnico moliti za pokojno cesarico, iz tobačne tovarne pa ne. V petek se bode slovesno obhajala petdesetletnica cesarjevega vladanja povsod — tudi v revnih bajtah. Ali bodo ta dan tudi delavke v c. kr. tobačni tovarni imele prosto, to se pravi, katera bo ta dan praznovala z drugimi patrijično mislečimi, ta ne bo dobila plačila?! Če pa hoče dobiti plačilo, naj pa pride elat??

Toplo vreme so imeli še meseca novembra po vsem Slovenskem. V drugi polovici, zlasti okolo 20—24. je bila temperatura sicer že blizu ničle, a 25. je bilo nastalo zopet silno toplo južno vreme. Sredi novembra letos še na Triglavu ni bilo snega, kakor se nam je letos izpod njegovega vnožja poročalo.

Iz Kočevja se „Slov. Nar.“ poroča 28. nov: Ko je včeraj zjutraj divjal tukaj hud vihar, je z mosta, ki vodi čez reko Rinžo, odtrgal deske, po katerih navadno hodijo pešci. Akoravno je bila nevarnost velika, da, če ne podnevi, vsaj ponoči kdo pade v močno naraslo vodo, se ni nikdo brigal dotičnih desk nazaj položiti ali kacihi varnostnih znakov napraviti. Danes, 28. t. m., dopoldne je prišla nek 12letna deklice iz vasi Selo v Kočevju. Domu se vračaja padla je na tem mestu, ravno sredi mostu, v vodo in bi se bila gotovo vtopila, da ni piteknel na lice nesreče trgovski pomočnik, gospod Verli in z nevarnostjo za svoje življenje skočil čez most ter rešil deklico gotove smrti.

Iz Krškega se istemu listu poroča: 27. nov. imeli smo tukaj veliko nevihto s ploho, vihar bil je tako silen, da je celo kozolec premetaval. Temperatura je pa še vedno tako visoka, da lazijo še gosenice po ostankih na zelnikih.

Vinka letina. Zadnji čas je bilo veliko tovarnikov na Dolenjskem, ki so kupovali prav dobro, letošnjo kapljico. Vendar je še dosti vina, cena 10—12 gld.

Zanimljive novice.

O uprav neverjetni dogodbi se poroča različnim listom z Notranjskega. V Prestraneku se je dne 26. novembra iz Trsta prihajajoči tovorni vlak tako nanagroma ustavil, da sta dva voza skočila s tira. Pri tem se poškodoval sod, v katerem je bil tropinovec. Z vseh strani so hiteli ljudje na lice mesta, ne pomagat, ampak poskrati izteklo žganje. Zbralo se je blizu 150 ljudi, ki so bili tako nasilni, da je železniško vodstvo poklicalo brzojavni potom orožnike iz St. Petra na pomoč. Orožniki so kmalu prišli, a opraviti niso imeli ničesar, kajti vsa množštevina množica se je bila popolnoma pijana. Mnogo pivcev je bilo brez zavesti, štiri oseba pa so bile vsled zavžitega žganja umrle.

Glavni dobitek ljubljanske efektne loterie zadel je trgovski pomočnik Milan Modrič v Petrinji. „Iz hvaležnosti za to nenadejano srečo“ — tako piše županu — „ki mi je došla od bratov Slovencev, pošiljam 200 gld. za ljubljanske mestne uboge, 50 gld. pa, da se izroče onemu, ki je številko moje srečke potegnil.“

Kaznovan na vihanec. Posesnik Ivan Flajnik iz Otoka pri Vinici je prišel k okrajnemu glavarstvu v Črnomlju sedem mladih volkov in zahteval za nje po zakonu določeno talijo v znesku 70 gld. Pri glavarstvu so takoj sumili, da Flajnik mladih volkov ni zasledil na Kranjskem, ampak da jih je dobil na Hrvaškem in jih utihtopil na Kranjsko, da si pri-

slu-pari rečeno talijo. Preiskava pokazala, da je bil sum opravičen. Flajnik ni dobil pričakovane talije pač pa — tri mesece težke je radi poskušene goljufije.

Koroški novičar. Za vseučelišče in za nadsodišče v Ljubljani sta se izrekli občini Globasnica in Seles, ravno tako tudi za vseučelišče občini letnišod podružnice sv. Cirila in Metoda v Skocijanu. Živeli! — Zavod za slepe se otvori dne 2. grudnia, v Celovcu. Gojencev je doslej 18. — Občinske volitve v Bistrici v Rožni dolini se bodo baje vršile začetkom drugega leta. Slovenci morda to važno postojanko izpulijsko nemskutarjem iz rok — Dne 21. listopada pripetila se je blizu St. Ruperta ob Velikovu smrtuna nesreča. Po Slovenskem imajo po kmetih navado, da nvesta, ki se omoži iz domače vasi, zagradi pot, ko jo hoče zenin odpeljati v cerkev. Tako tudi tukaj nameravali, a prepoznali. Poroka se je že izvršila, in svatje so se hoteli peljati v bližnje mesto na žentovajnsko pojedino. A zapazili so, da je pot zaprta. Mahnili so jo tedaj po drugi poti, kjer pa sta skušala dva fanta vendar le zagradi, toda 30letnega najemnikovega sina je zadel letniš konj z drogom tako nesrečno v glavo, da je isto noč umrl. Vsa zadeva pride pred sodišče. — V Piberku so zmagali pri občinskih volitvah nemčurji, ker kmetov niso povabili k volitvi.

Koledar „Glas Naroda“ za leto 1899 vsebuje: Običajni koledar s zgodovinskimi podatki. — Vladika Ignacij Mrak (z sliko). — Mladi dan (pesem). — Rev. Anton Hodnik (z sliko). — Rev. Janez Čebut (z sliko). — Gorenji polotok Calumet in njega Slovani z slikami: 1. Cerkev sv. Jožefa, 2. notranjščina cerkve sv. Jožefa, 3. Main Street v Red Jacketu, 4. rudokopi pod zemljo, 5. požar v Osceola rovu, 6. stroji na južni Hechi, 7. parnik, na katerem so peljejo Slovani v Marquette. — Pomen ameriških jezer. — Novo leto (pesem). — Stric iz Californije (povest iz zapada). — Domotožje (povest). — Vojteh (slika iz gorenjskega vaškega življenja). — Trobenta (humoreska). — Cesar Franje Jožef (z sliko). — Zaklad edin (pesem). — Cesarica Elizabeta (z 2 slikama). — Špansko-ameriška vojna (s petimi slikami). — Pesem rudarja. — Novi vojni davek.

to 1898 z sliko Kalborka, Gladstons in Bismarka, ob koncu navedena imena umrlih Slovencev (nam neznanje). — Drobič. — Smešnice. — Obekoristno. — Razne zadeve. Koledar ima 19 slik in poleg teh 4 humoristične. Velja 25 centov s poštnino vred. Rojaki se zite po njem, da se nam saj stroški splačajo!

Listnica uredništva:

Rojakom odpošljamo sedaj za \$40.75 100 gld. avstr. voljave, pridejati je še 20 centov za poštnino preko mora biti denarna pošiljatev registrirana.

Free-Lance. Izvrsten, stvaren članek o delu in kapitalu približno po praznikih; imamo sicer tri skoraj enako glaseče, a prvo vporabimo Vašega. Marx bi se v grobu obrnul ako bi mu kdo tako krpalo položil na grob.

G. Jos. Sch.—r. Calumet, Mich. Dopis prejeli, ker so pa birokratske zadeve že dostikrat bile pregrete, ga opuščamo, da nam prostor dovolj v natis.

Naznanilo.

Ker iz Calumeta, Mich., odpotujem, pošiljam rojakom

knjige

samo še do NOVEGA LETA in kot DARILO BOŽIČNIM PRAZNIKOM. Molitvenike dajem 10 odst. ceneje; povestne knjige pa, ako jih kdo 10 naroči dam eno povrh.

MAT. POGORELC,
Box 672, Calumet, Mich.

IGN. TANCIG, slovenski fotograf, v Calumetu, Mich.

se uljudno priporoča vsem Slovincem in bratom Hrvatom za izdelovanje VSAKOVSTNIH SLIK, za male in velike; za svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE moške vse z slikami, kar je zelo pripravno BOŽIČNO NOVOLETNO darilo.

Tudi priporočam slavnem občinstvu v Calumetu lici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike centov naprej.

Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem ravno tako kakor bi bili objednem slikami.

Z spoštovanjem udani

IGNATIUS TAN
CALUMET,

Slovenici! Ako pošljete denar v staro domovino, želite koga sem dobiti, ali potujete domu, obrnite se na F. Sakser & Co.

Vsem rojakom priporočam moj
SALOON
1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,
v katerem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpolo-ganje rojakom tudi
kegljisce.
S pozdravom in odličnim spoštovanjem
ANTON ZORČIČ
1335 Main Str., La Salle, Ill.

Francoska parobrodna družba
Compagnie Générale Transatlantique.
Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstrija).
Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:

La Bretagne	24.	dec.
La Normandie	31.	"
La Gascogne	7.	jan.
La Champagne	14.	"
La Bretagne	21.	"
La Normandie	28.	"
La Gascogne	4.	febr.
La Champagne	11.	"
La Bretagne	18.	"
La Touraine	25.	"
La Normandie	4.	marca.
La Champagne	11.	"
La Bretagne	18.	"
La Touraine	25.	"
La Normandie	1.	aprila.
La Champagne	8.	"
La Bretagne	15.	"
La Touraine	22.	"
La Gascogne	29.	"

Prvi razred kajite do Havre velja za \$65 in višje.
Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

Vsem Slovincem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se tople priporoča

STROGO SOLIDNA BANKA
CHAS. R. WEITERSHAUSEN,
212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PUBLIC, kateri napravlja: pooblastila, kupne pogodbe, prekrbuje dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DENARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOZNE LISTKE za vse parobrodne črte.
GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI

SCHNELLER & PLAUTZ
naznanjata slavemu občinstvu v Calumetu in okolici, da sta odprla

prodajalnico
z GROCERIJAMI in RUDARSKO OPRAVO na 510 PINE ST. v HIŠI MATH. B. VERTINA dne 15. novembra 1898 in zagotavljata z dobro postrežbo po mogoče nizki ceni.
Pošiljala bodeta tudi denarje v staro domovino.
Z štovanjem

SCHNELLER & PLAUTZ,
519 Pine Street, Calumet, Mich.

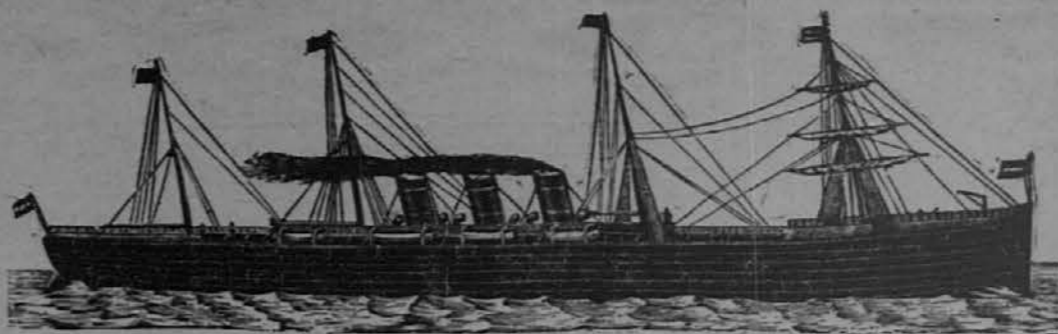
Podpisana priporočava vsem Slovincem in Hrvatom v Jollietu in okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Jolliet, Ill.
Vedno bodava točila IZVRSTNO SVEŽE SCHRINGOVO in PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PIJACE kakor WHISKEY itd.; IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in to vse proti nizki ceni.
Toraj Slovinci in Hrvatje v Jollietu in okolici kakor tudi na novo došli iz stare domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat.
SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!
S štovanjem

Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLIET, ILL.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz
New Yorka v Genovo in Neapol
„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“
vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovac \$28.50, Inšpruk \$26.00
Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.
Glavni zastopnik:
C. B. RICHARD & CO.,
61 BROADWAY, NEW YORK.
Denar pošiljamo v Evropo po nizki ceni.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporoča svoje
grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za moške, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMODKE in ŽGANJE in KUHINJSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDE, prop.
358 Ohio Str., Allegheny, Pa.,
toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.
Posestnik je avstrijski Nemec. Rodom Čeh. Toči dobro EBERHART in OBER PIVO.
Dobro prenočišče za potnike.

Ustanovljena 1884!
THE CARNIOLIA GIGAR FACTORY,
F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.
Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.
Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.
Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).
Naročila se vestno in točno izvršujejo.
Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri prejemanju nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali check pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko pošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK
328 E. 70 STR. NEW YORK, CITY.
Svoji k svojim!
Spretni agentje se sprejme proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN
glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na
So. East corner 10. Walnut Str., KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najprihujljenejši zdravnik zaradi svojih zmoglosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu
za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih bolezni.

Dr. G. IVAN POHEK,
jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine
neyavno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku, Kansas City, Mo.
Štovani gospod!
Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu sedaj popolnoma zdrav ter se nemorem boljega počutiti. Zahvaljujem se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Družega Vam nemorem pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani prijatelj in rojak.
Karol Blažina,
Canion Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK
se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljanju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,
kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.
Vsa pisma naslovite na:
Dr. G. IVAN POHEK,
So. East 10. Walnut Str., KANSAS CITY, MISSOURI.

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovinci dohajajoči iz Avstrije.
Dobra postrežba po nizki ceni.
Prodajamo
parobrodne in železniške listke
po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE
No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjuje, in dolžna pisma.
Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

Vsem Slovincem in Hrvatom priporočam, da blagovolé čestokrat obiskat moj

SALOON
1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS,
v katerem točim izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter imam na razpolo-ganje dobre SMODKE.
Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bodete o dobrih pijači in postrežbi.
S poštovanjem

Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

JOHN GOLOB,
izdelovalec
umetnih orgelj
se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.
JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

G. MARTINI
na 5. cesti v Red Jacketu, Mich.,
je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.
Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO po NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja
srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... **\$13.50**
in na 15 kamnov samo **\$15.00**

Na zahtevanje se razp siljajo ceniki frankovani.
Poštena postrežba in umstvo za robo je moje geslo.
Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

Jakob Stonich,
89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

Podpisani priporoča vsem Slovincem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence
177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebno prav importirano pizen-sko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolo-ganje je lepo

kegljisce.
Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.
Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!
S štovanjem
Frank Gole,
hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.